

Dosarul nr. 3ra-334/22
2-20001811-01-3ra-07042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. A. Paniș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Clima, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

1 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Radu Olarița, reprezentat de avocatul Dorian Pîcălău,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Radu Olarița împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 1 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 9 ianuarie 2020, Radu Olarița a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, s-a indicat că la data de 10 noiembrie 2019, în baza raportului ofițerului superior al Serviciului de gardă al Secției coordonare operațională a Inspectoratului de Poliție Anenii Noi, Veaceslav Bumbu, Inspectoratul de Poliție Anenii Noi a dispus inițierea anchetei de serviciu în vederea elucidării pretinselor abateri disciplinare admise de către Radu Olarița, ofițerul superior de sector al Sectorului nr. 5 (Șerpeni) al Inspectoratului de Poliție Anenii Noi. Astfel, în cadrul anchetei de serviciu, s-a constatat că la 9 noiembrie 2019, în Serviciul de Gardă al Inspectoratului de Poliție Anenii Noi a parvenit înștiințarea telefonică de la Serviciul Unic Național „112”, înregistrată în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente, despre faptul că, la 9 noiembrie 2019, aproximativ la ora 22:55 min., în satul Roșcani, raionul Anenii Noi, Iurie Olarița a comunicat că Radu Olarița agresează fizic toți membrii familiei. La fața locului, s-a deplasat echipajul

poliției de reacționare operativă a Sectorului de poliție nr.4 Bulboaca și coordonatorul grupului operativ din 9 noiembrie 2019, care au constatat că ofițerul superior de sector al Sectorului nr.5 (Șerpeni) al Inspectoratului de Poliție Anenii Noi, inspector superior Radu Olarița, locuiește într-o gospodărie cu părinții săi din localitatea Roșcani, raionul Anenii Noi și la 9 noiembrie 2019, fiind la domiciliu a agresat-o fizic pe mama sa, Angela Olarița și pe tatăl său Iurie Olarița, care a încercat să aplaneze conflictul apărut. Ofițerul superior de sector al Sectorului nr.5 (Șerpeni) al Inspectoratului de Poliție Anenii Noi, inspector superior Radu Olarița a fost supus testului alcooscopic, care a indicat o concentrație de alcool în aerul expirat de 0,00 mg/l. La fața locului a fost întocmit chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, în conformitate cu prevederile Instrucțiunilor metodice privind intervenția Poliției în prevenirea și combaterea cazurilor de violență în familie, aprobate prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 360/2018. Ca urmare a evaluării riscurilor pentru integritatea fizică și psihologică a victimelor a fost emis ordinul de restricție de urgență cu nr. 2019250157, pe un termen de 10 zile, în privința lui Radu Olarița. În asemenea circumstanțe, angajatorul a constatat că, inspectorul superior Radu Olarița a încălcat prevederile art. 50 lit. a), c) și i), art. 52 alin. (1) lit. b) al Legii cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 7 subpct. 1), 3) și 17) și pct. 13 subpct. 2) ale Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 409/2017, precum și a pct. 7 subpct. 6) și 11) al Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.629/2017. Angajatorul a constatat că Radu Olarița prin acțiunile sale, a adoptat un comportament contrar normelor etice acceptate și practicate în societate, manifestând lipsă de respect față de familie, fapt prin care a compromis prestigiul funcției și al autorității din care face parte. Ca rezultat la data de 22 noiembrie 2019, prin ordinul nr. 633 ef, ofițerul superior de sector al Sectorului nr. 5 (Șerpeni) al Inspectorului de Poliție Anenii Noi, inspectorul superior Radu Olarița a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special, cu ridicarea legitimației de serviciu, cu achitarea compensațiilor bănești, pentru concediile neutilizate și reținerea după caz al costului pentru echipamentul nefolosit.

Reclamantul a notat că la 28 noiembrie 2019, ordinul dat a fost contestat cu cerere prealabilă, însă, la 13 decembrie 2019, a recepționat decizia Inspectoratului General al Poliției nr. 34/2-P177/19 prin care s-a respins cererea prealabilă.

A susținut că la data de 23 decembrie 2019, a recepționat și decizia Ministerului Afacerilor Interne pe marginea cererii prealabile cu nr.44/2-3887 prin care s-a respins cererea prealabilă. În partea dispozitivă a ordinului aflat în litigiu, este dedus faptul că, acesta a fost concediat pentru încălcarea gravă ale comportamentului său, în relații cu părinții, însă nu este indicat ce este manifestat prin așa numita încălcare gravă, care este motivarea ei, care sunt consecințele grave ce au apărut în rezultatul acțiunilor reclamantului. Or, plângeri din partea cărorva persoane lipsesc, iar angajatorul nu poate să prezinte astfel de plângeri, deoarece însuși pătimitii nu și-au susținut pretențiile la organul de poliție. Statul disciplinar al funcționarului public din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 409/2017, indică că la aplicarea sancțiunii pentru anumite încălcări se va ține cont și de gravitatea abaterii disciplinare precum și de consecințele acesteia. Prin urmare, atât în ordinul de

concediere, cât și în cadrul efectuării anchetei de serviciu, nu au fost invocate careva argumente sau materiale care ar indica urmările grave ale presupuselor încălcări, precum și însăși gravitatea lor, de fapt acestea neexistând, așa cum nu au fost încălcate careva drepturi ale cetățenilor, nu au fost cauzate prejudicii în urma presupuselor încălcări, lipsind în acest sens careva petiții, iar inacțiunile indicate puteau și urmau a fi efectuate în cei mai restrânși termeni, precum și lipsa existenței unor sancțiuni disciplinare aplicate anterior, care nu au fost stinse în condițiile legii.

Referitor la pedeapsa aplicată, reclamantul a relatat că, sancțiunea pentru presupusele încălcări poartă un caracter disproporțional și extrem în condiția așa numitor încălcări, or, conform pct. 83 al Statului, concedierea din cadrul Poliției este o măsură disciplinară extremă.

În acest context, în opinia reclamantului, sancțiunea disciplinară a fost aplicată disproporțional presupuselor încălcări, dat fiind faptul că concediere este cea mai aspră pedeapsă care poate fi aplicată, aceasta urma să fie argumentată prin gravitate și mai ales consecințe, care de fapt nu au existat, iar presupusele încălcări, nu au general gravitatea unor circumstanțe sau fapte. Reieșind din logica legii, în calitate de motiv oportun pentru concedierea reclamantului, ar fi faptul că, acesta a încălcat în mod repetat, pe parcursul unei perioade de timp, al ordinii publice. Mai mult ca atât lui nu i s-a oferit dreptul de a prezenta probe în favoarea sa, în sensul influențării aplicării unei pedepse mai blânde, deoarece despre faptul că urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de concediere, acesta a aflat abia când i-a fost prezentat ordinul nominalizat.

A opinat că, ancheta de serviciu s-a desfășurat superficial, fără examinarea sub toate aspectele și obiectivă al circumstanțelor, fără indicarea consecințelor, așa cum prevede Statutul dat, nefiind luate în considerație stimulările și rezultatele pozitive obținute pe parcursul activității reclamantului. Mai mult ca atât angajatorul nu a respectat procedura de desfășurare a anchetei de serviciu, or, angajatorul nu a efectuat audierea persoanei care a formulat sesizarea, astfel, nu a fost stabilită poziția și motivarea celor indicate în sesizare.

Reclamantul Radu Olarița a solicitat anularea răspunsurilor nr.34/2—P177/19 din 13 decembrie 2019 și nr.44/22-3887 din 23 decembrie 2019, a ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 633ef. din 22 noiembrie 2019, restabilirea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru perioada absentă forțată de la muncă, precum și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 31 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Radu Olarița.

Cu respectarea dispozițiilor art. 232 din Codul administrativ, Radu Olarița la data de 5 aprilie 2021a depus apel nemotivat, iar la 17 iunie 2021 motivarea apelului împotriva hotărârii instanței de fond.

Prin decizia din 1 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de către Radu Olarița împotriva hotărârii din 31 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Întru consolidarea soluției instanțele ierarhic inferioare au reținut că, ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 633ef. din 22 noiembrie 2019 „cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de sector al Sectorului nr. 5 (Șerpeni) al Inspectoratului de Poliție Anenii Noi, inspector superior Radu Olarița”, este legal și întemeiat, iar argumentele expuse în acțiune de Radu Olarița sunt neîntemeiate, au un caracter declarativ și se combat prin probatoriul administrat la dosarul cauzei.

Instanțele inferioare au notat că în cadrul anchetei de serviciu inițiată în privința lui Radu Olarița s-a constatat că acesta a întreprins acțiuni manifestate prin aplicarea forței fizice și psihice față de membrii familiei, precum și nu a respectat normele unanim recunoscute de comportament în familie și societate, fapt ce compromite prestigiul funcției și a instituției din care face parte, în mod just fiind sancționat de angajator.

Instanțele de judecată au desconsiderat argumentele apelantului/reclamantului care a susținut, că nu au fost administrate probe care să confirme temeinicia acuzațiilor formulate de angajator în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, or, la materialele dosarului administrativ sunt administrate înscrisuri probatorii care confirmă că acesta a aplicat violența fizică și psihică în privința părinților săi, și anume: înștiințarea telefonică la serviciul unic național „112” din 9 noiembrie 2019, plângerea depusă de Angela Olarița, dar și declarațiile colaboratorilor poliției care s-au deplasat la fața locului Mihail Modvală, Igor Tudorean și Iustin Veste.

La data de 4 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Radu Olarița, reprezentat de avocatul Dorian Pîcălău, a depus cerere de recurs nemotivat, iar la 1 aprilie 2022 motivarea recursului împotriva deciziei din 1 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de drept și de fapt anterior invocate, recurentul a indicat că nu este de acord cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, le consideră pasibile de a fi casate din considerentele ce urmează. Instanțele de judecată au apreciat eronat probele prezentate, precum și prevederile legale.

Astfel, instanțele inferioare au apreciat eronat, neluând în considerare faptul că ancheta de serviciu a fost una dubioasă, viciată, deoarece Inspectoratul de Poliție Anenii Noi a însărcinat efectuarea anchetei de serviciu lui Andrei Osadcii, persoană cu care se află în relații ostile, de dușmănie. Deci, instanțele greșit au apreciat că reclamantul urma să se adreseze conducătorului, ci invers în cazul dat celui căruia i s-a încredințat ancheta de serviciu, adică Andrei Osadcii, urma să efectueze acest raport și să se înlăture de la efectuarea anchetei de serviciu.

A notat că este evidentă interpretarea eronată a legii (art. 57 din Statutul disciplinei polițistului).

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 1 decembrie 2021, dispozitivul deciziei fiind notificat reprezentantului recurentului, prin intermediul poștei electronice, la 3 decembrie 2021 (f.d.229, Vol. I).

Totodată, decizia motivată din 1 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată reprezentantului recurentului la data de 22 martie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție/livrare anexat la materialele cauzei (f.d.236, Vol. I).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Radu Olarița, reprezentat de avocatul Dorian Pîcălău, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Prin referința depusă la 11 mai 2022, Inspectoratul General al Poliției a solicitat respingerea recursului depus de către Radu Olarița, reprezentat de avocatul Dorian Pîcălău cu menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către Radu Olarița, reprezentat de avocatul Dorian Pîcălău, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în

special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Radu Olarița, reprezentat de avocatul Dorian Pîcălău.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Radu Olarița, reprezentat de avocatul Dorian Pîcălău, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu